

Sygn. akt I C 990/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: staż. Ewa Jarzębska

po rozpoznaniu w dniu 09 marca 2016 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. F.

o zapłatę:

1. zasądza od pozwanego D. F. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 17.394,26 zł (siedemnaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote 26/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego D. F. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1.602,56 zł (jeden tysiąc sześćset dwa złote 56/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nakazuje pobrać od pozwanego D. F. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa kwotę 410,54 zł (czterysta dziesięć złotych 54/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje ściągnąć kwotę 297,28 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych 28/100) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa z roszczenia zasądzonego na rzecz powoda od pozwanego D. F..

Sygn. akt I C 990/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 czerwca 2013 r. powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego D. F. kwoty 29.931,55 zł wraz z odsetkami od następujących kwot i dat: 6.427,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 czerwca 2013 r. tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 15 grudnia 2011 r., 209,15 zł tytułem kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela (tj. kosztów wysłanych wezwań i monitów określonych w umowie bądź w regulaminie) z odsetkami ustawowymi od dnia 3 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, 17.394,26 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 3 czerwca 2013 r. tytułem należności głównej do dnia zapłaty oraz 5.900,72 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu w sprawie oraz zawrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wierzytelność dochodzona od pozwanego wynika z braku zapłaty przez niego należności z tytułu umowy (...) z dnia 23 października 2008 zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

/pozew k. 2 – 5/

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 3 września 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty z dn. 3.09.2013 r. k. 5 verte/

W dniu 9 października 2013 r. pozwany D. F. złożył skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, nie uzasadniając jednak swojego stanowiska. Wobec wniesienia sprzeciwu Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania przez tutejszy Sąd.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k. 7, postanowienie z dn. 17.10.2013 r. k. 8/

Zarządzeniem z dnia 23 stycznia 2014 r., doręczonym pozwanemu dnia 11 lutego 2014 r., Sąd zobowiązał pozwanego do złożenia oryginału sprzeciwu i załączników wraz z odpisem dla strony przeciwnej oraz do uzupełnienia sprzeciwu poprzez zgłoszenie wszystkich zarzutów, twierdzeń, okoliczności faktycznych i dowodów wraz z odpisem dla strony przeciwnej w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania oraz pouczył pozwanego o tym, że sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

W odpowiedzi pozwany wniósł jedynie o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

/zarządzenie z dn. 23.01.2014 r. wraz z potwierdzeniem odbioru przez pozwanego k. 50 – 51, pismo procesowe z dn. 24.02.2014 r. k. 52/

Na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r. oraz w głosie do protokołu tejże rozprawy pełnomocnik pozwanego w osobie jego matki E. F. oświadczył, iż w ramach kwoty dochodzonej pozwem powód nie ma prawa dochodzić kwoty 5.900,72 zł jako odsetek lombardowych, a nadto zakwestionował ważność i skuteczność umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami podnosząc, iż umowa cesji wierzytelności oraz jej załączniki były niekompletne, częściowo przesłonięte i nieczytelne. Pełnomocnik pozwanego podniósł również zarzut nieprawidłowej reprezentacji (...) S.A. w W. przy zawieraniu umowy cesji oraz podpisywaniu Aneksu nr (...) do niej. Dodatkowo pełnomocnik podniósł, iż z uwagi na rozbieżność dat wskazanych w umowie cesji i jej załącznikach, nie został względem pozwanego spełniony warunek z art. 512 k.c. Pełnomocnik powoda poinformował, iż kwota niespłaconej pożyczki wynosi 17.394,26 zł.

/pismo k. 64 – 75, protokół rozprawy z dn. 4.08.2014 r. k. 86 – 87/

W dniu 8 grudnia 2015 r. pełnomocnik pozwanego złożył pismo procesowe informujące o złożeniu do (...) S.A. w W. wniosku o udostępnienie oryginałów dokumentów: umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 9 grudnia 2011 r., aneks nr (...) do ww. umowy sprzedaży, potwierdzenie dokonania przelewu wynikającego z § 4 przedmiotowej umowy celem załączenia ich do akt postępowania.

/pismo procesowe z dn. 8.12.2015 r. k. 192/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Na mocy umowy pożyczki z dnia 23 października 2008 r. (...) S.A. w W. udzieliło pozwanemu D. F. pożyczki gotówkowej w kwocie 20.000 zł.

W § 6 ust. 1 strony ustaliły, iż pożyczka jest oprocentowana według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A., która w dniu zawarcia umowy wynosi 19,75% w stosunku rocznym. Oprocentowanie może ulegać zmianom w okresie obowiązywania umowy w przypadku, gdy nastąpi zmiana:

- 1) jakiegokolwiek ze stóp procentowych NBP ustalanych przez Radę Polityki Pieniężnej, lub
- 2) stopy rezerwy obowiązkowej banków ustalanej przez Radę Polityki Pieniężnej, lub
- 3) na rynku pieniężnym.

(...) S.A. zawiadamia pożyczkobiorcę o zmianie oprocentowania pożyczki, przesyłając listem zwykłym nowy plan spłaty, o którym mowa w § 7. Odsetki są liczone od aktualnego stanu zadłużenia, za faktyczny okres wykorzystania pożyczki.

Na mocy § 7 ust. 1 umowy strony ustaliły, iż pożyczkobiorca jest zobowiązany do spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 60 ratach miesięcznych w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty, który stanowi integralną część umowy.

W przypadku niespłacenia raty w terminie (...) S.A. zastrzegł sobie prawo pobierania od kwoty zaległej raty pożyczki odsetek według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. w okresie utrzymywania się zaległości dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności. W dniu zawarcia umowy stopa procentowa dla kredytów przeterminowanych wynosiła 30% w stosunku rocznym (§ 9 ust. 1). (...) S.A. zastrzegło sobie prawo wypowiedzenia warunków spłaty umowy z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia, w przypadku wystąpienia zaległości w spłacie dwóch pełnych rat pożyczki, nie ustanowienia na żądanie banku dodatkowego zabezpieczenia spłaty pożyczki lub niedotrzymania innych warunków określonych w umowie (§ 12 ust. 1).

Od chwili powstania zadłużenia wymagalnego (...) S.A. było uprawnione do podjęcia działań zmierzających do odzyskania należności, co wiązało się z poniesieniem przez pożyczkobiorcę kosztów wezwań do zapłaty (monitów) określonych w taryfie oraz postępowania sądowego i egzekucyjnego, określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa (§ 12 ust. 2).

W § 14 ust. 1 umowy pożyczkobiorca wyraził zgodę i upoważnił bank do dokonania przez (...) S.A. przelewu wierzytelności, w tym niewymagalnych z tytułu pożyczki, na rzecz osób trzecich.

/umowa pożyczki nr (...) z dnia 23 października 2008 r. k. 41 – 42/

W dniu 17 czerwca 2010 r. (...) S.A. oraz pozwany D. F. zawarli umowę ugody nr CRW/BRW/WWD (...) na mocy której strony zgodnie oświadczyły, iż zadłużenie Dłużnika względem (...) S.A. wynika z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 23 października 2008 r. która na dzień 9 czerwca 2010 r. wynosi łącznie 19.190,88 zł. Dłużnik D. F. uznał powyższą wierzytelność oraz zobowiązał się do jej zaspokojenia (§ 1).

/umowa ugody nr CRW/BRW/WWD (...) k. 56 – 57/

Kwota niespłaconej pożyczki z tytułu umowy kredytu nr (...) z dnia 23 października 2008 r. wynosi 17.394,26 zł.

/bezsporne/

Pismem z dnia 21 marca 2011 r., (...) S.A. w W. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty zaległości w łącznej wysokości 1.942,75 zł z powodu niedopłaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. (...) S.A. poinformował, iż w razie niedokonania wpłat wypowiada umowę nr (...) z dnia 23 października 2008 r. w zakresie warunków spłaty.

/pismo z dn. 21.03.2011 r. k. 43 i verte, potwierdzenie nadania k. 44 i verte/

Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 31 marca 2011 r.

/bezsporne/

W dniu 22 września 2011 r. (...) S.A. w W. wystawiła przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 23 października 2008 r. Przedmiotowemu tytułowi postanowieniem z dnia 25 października 2011 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny nadał klauzulę wykonalności.

/bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) k. 96, postanowienie z dn. 25.10.2011 k. 99 – 100/

W dniu 30 grudnia 2011 r. (...) S.A. w W. wniósł do komornika sądowego K. P. o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w stosunku do D. F. z uwagi na zawarcie umowy cesji wierzytelności.

/wniosek o umorzenie egzekucji k. 103/

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dn. 9 grudnia 2011 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. przeniosła na (...) w W. wierzytelności znajdujące się w Portfelu Wierzytelności, do których należała m.in. wierzytelność (...) S.A. w W. w łącznej kwocie względem D. F. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 23 października 2008 r.

W § 3 umowy strony postanowiły, iż na warunkach określonych w umowie zbywca sprzedaje nabywcy, a nabywca kupuje wierzytelności wraz z wszelkimi zabezpieczeniami wymienionymi w załączniku nr 1 do umowy i wszelkie inne prawa z wierzytelnościami i zabezpieczeniami związane, w tym w szczególności roszczenia o odsetki, koszty i kary. Z zastrzeżeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa dotyczących przenoszenia wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, przeniesienie wierzytelności następuje w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy.

/umowa sprzedaży wierzytelności z dn. 9.12.2011 r. wraz z załącznikami k. 23 – 25, aneks nr (...) do umowy z dnia 9.12.2011 r. k. 26, załącznik nr 1 do Aneksu nr (...) do umowy sprzedaży z dnia 9.12.2011 r. k. 31 – 33, k. 104,/

Umowa sprzedaży wierzytelności została podpisana własnoręcznie, w obecności notariusza, przez W. K. i M. W. – działających w imieniu i na rzecz Banku, oraz M. M. (1) i M. M. (2) – działających w imieniu i na rzecz Funduszu.

/Repertorium A nr 18948/2011 k. 25 verte, pełnomocnictwo dla M. W. k. 28, pełnomocnictwo dla W. K. k.29 – 30/

Aneks nr (...) do umowy z dnia 09 grudnia 2011 r. został podpisany własnoręcznie, w obecności notariusza, przez W. K. i M. W. – działających w imieniu i na rzecz Banku, oraz J. S. i M. M. (2) – działających w imieniu i na rzecz Funduszu.

/Repertorium A nr 338/2012 k. 27; pełnomocnictwo dla M. W. k. 28, pełnomocnictwo dla W. K. k.29 – 30/

Pismem z dnia 14 stycznia 2012 r. (...) S.A. w W. zawiadomiło pozwanego o przeniesieniu wierzytelności z umowy nr (...) z dnia 23 października 2008 r. na rzecz powoda.

/pismo z dn. 14.01.2012 r. k. 35/

Pismem z dnia 19 stycznia 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 24.522,63 zł tytułem zadłużenia wynikającego z nieregulowanej należności z umowy z dnia 23 października 2008 r.

/wezwanie do zapłaty z dn. 19.01.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 39 – 40/

(...) wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych (...) prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie VII Wydział Rejestrowy pod numerem 259. Jego celem jest realizacja należności z wierzytelności i praw do świadczeń

z tytułu wierzytelności.

/ wyciąg z (...) k. 18 i verte/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy.

Jednocześnie na podstawie art. 217 § 3 k.p.c. Sąd pominął twierdzenia i zarzuty podniesione przez pełnomocnika pozwanego w osobie jego matki na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r., a sprecyzowane w złożonym głosie do protokołu. Zgodnie z zasadą koncentracji materiału dowodowego, której celem jest przeciwdziałanie przewlekaniu postępowania, do zadań sądu należy m.in. przeciwdziałanie przewlekaniu postępowania i dążyć do rozstrzygnięcia w miarę możliwości na pierwszym posiedzeniu, przy czym na stronach postępowania ciąży obowiązek przytaczania wszystkich okoliczności faktycznych i dowodów bez zwłoki, tak aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko (art. 6 § 1 i 2 k.p.c.). W wykonaniu obowiązków ciężących, korzystając z dyskrecjonalnej władzy sędziego w tym zakresie, Sąd zobowiązał pozwanego zarządzeniem doręczonym pozwanemu dnia 11 lutego 2014 r., do uzupełnienia złożonego jedynie co do zasady i nie popartego żadnymi twierdzeniami ani wnioskami sprzeciwu poprzez zgłoszenie wszystkich zarzutów, twierdzeń, okoliczności faktycznych i dowodów wraz z odpisem dla strony przeciwnej w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania oraz jednocześnie pouczył pozwanego występującego w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika o tym, że sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Pozwany w odpowiedzi na wezwanie Sądu wniósł pismo w którym jedynie wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Pozwany nie wskazał żadnych okoliczności faktycznych ani dowodów mogących uzasadnić żądanie oddalenia powództwa. Sprecyzowanie przedmiotowych zarzutów nastąpiło dopiero na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r. przez pełnomocnika pozwanego, a więc po upływie terminu określonego przez Sąd. Pełnomocnik pozwanego jednocześnie nie podjął nawet próby uprawdopodobnienia, że strona nie zgłosiła ich bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy ani też że występują inne wyjątkowe okoliczności. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę powołanie przedmiotowych twierdzeń i zarzutów dopiero na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r. miało charakter zmierzający wyłącznie do spowodowania zwłoki, przy czym w świetle przedstawionych przez powoda dowodów okoliczności sporne z wyjątkiem ustalenia prawidłowej wysokości wyliczonych przez powoda odsetek zostały dostatecznie wyjaśnione. Z tego względu zarzuty te i twierdzenia podlegały pominięciu.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie strony powodowej zasądzenia na jej rzecz łącznej kwoty 29.931,55 zł wynikało z wierzytelności przysługującej uprzednio (...) S.A. w W. na mocy zawartej w dniu 23 października 2008 r. umowy pożyczki, którą to wierzytelność powód następnie nabył na mocy umowy sprzedaży wierzytelności.

Z uwzględnieniem wskazanego wyżej pominięcia przez Sąd zarzutów zgłoszonych przez pełnomocnika pozwanego na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r., pozwany bezspornie był zobowiązany z tytułu umowy pożyczki wskutek jej rozwiązania z końcem marca 2011 r. Wysokość należności głównej wynikającej z umowy pożyczki wynosi 17.394,26 zł. Stosownie do postanowień umowy pożyczki całe roszczenie, łącznie z opłatami naliczonymi stosownie do postanowień umowy, stało się wymagalne z chwilą wypowiedzenia przedmiotowej umowy na skutek braku dobrowolnego wywiązywania się przez pozwanego z ciężących na nim obowiązków spłaty kredytu.

Dla porządku zaznaczyć należy, iż w sprawie nie zachodziły podstawy do podważenia ważności i skuteczności umowy przelewu wierzytelności zawartej między (...) S.A. w W. a stroną powodową. Stosownie do treści art. 509 § 1 k.c.

wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W ocenie Sądu między stronami doszło do skutecznego przelewu wierzytelności przysługujących (...) S.A. w W. względem pozwanego na stronę powodową. Mimo niewykazania przez powoda wywiązania się z § 4 umowy tj. zapłaty ceny, z okoliczności takich jak podpisanie aneksu do umowy sprzedaży z dnia 9 grudnia 2011 r. oraz jego załącznika nr 1 w postaci listy wierzytelności podlegających przelewowi – w tym ściśle sprecyzowanej wierzytelności przysługującej względem pozwanemu – a także na podstawie zawiadomienia pozwanego o przelewie przez (...) S.A. w W., w sprawie na podstawie art. 231 k.p.c. należało uznać za wykazane ziszczenie się warunku od którego ziszczenia zależało przejście wierzytelności. Przedmiotowa umowa sprzedaży wierzytelności oraz następnie aneks nr (...) do niej zostały zawarte przez podmioty działające za pośrednictwem: (...) S.A. w W. - należycie umocowanych pełnomocników, zaś strona powodowa – podmiotów uprawnionych do jej reprezentowania, które to uprawnienie zostało ujawnione we wpisach do Krajowego Rejestru Sądowego. Wskazać przy tym należy, iż nie istnieje przepis nakazujący wpisywanie do Krajowego Rejestru Sądowego umocowanych do określonych czynności pełnomocników. Umocowanie pełnomocników (...) S.A. w W. do działania w sprawie wynikało z załączonych przez stronę powodową dokumentów pełnomocnictwa udzielonych przez podmioty uprawnione do reprezentowania spółki. Umocowanie to nie zostało przez stronę pozwaną skutecznie zakwestionowane.

Uznając za zasadne żądanie strony powodowej w zakresie należności głównej Sąd powziął jednak wątpliwości co do zasadności dochodzenia przez powoda odsetek karnych od kwoty należności głównej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczonych przez Bank do dnia 15 grudnia 2011 r., zaś od 16 grudnia 2011 r. do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa przez stronę powodową i skapitalizowanych w pozwie, oraz dalszych odsetek od należności głównej w tej wysokości od dnia wytoczenia powództwa, a także kwoty 209,15 zł tytułem kosztów dochodzenia należności poniesionych przez poprzedniego wierzyciela.

W art. 509 § 2 k.c. ustawodawca wprost wskazuje, iż wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Stosowny zapis odpowiadający treści art. 509 § 2 k.c. strony umowy sprzedaży wierzytelności zawarły także w jej treści. Jeżeli wierzyciel przekazuje swoją wierzytelność osobie trzeciej to przechodzą na nią oprócz samej należności głównej także prawa z nią związane, a zwłaszcza zaległe odsetki (por. SN z dn. 8.05.2008 r., sygn. akt V CSK 562/2007, LexPolonica). Stosownie zaś do treści art 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten stanowi o obowiązku rozstrzygnięcia przez sąd sprawy na niekorzyść osoby opierającej swoje powództwo lub obronę na twierdzeniu o istnieniu jakiegoś faktu prawnego, jeżeli fakt ten nie został udowodniony.

W ocenie Sądu strona powodowa nie zdołała wykazać zasadności dochodzenia odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego. W umowie kredytu nr (...) z dnia 23 października 2008 r. strony ustaliły prawo poprzedniego wierzyciela pobierania od kwoty zaległej raty pożyczki odsetek według zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) S.A. w okresie utrzymywania się zaległości dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych, po upływie terminu wypowiedzenia, w stan natychmiastowej wymagalności. Strony wskazały, iż w dniu zawarcia umowy stopa procentowa dla kredytów przeterminowanych wynosiła 30% w stosunku rocznym. W tym przypadku, pierwotny wierzyciel zastosował w umowie odwołanie się do aktu prawa wewnętrznego. Akt ten jednak nie został załączony w żadnej postaci przedstawiony w niniejszej sprawie przez stronę powodową. W konsekwencji brak było podstaw do ustalenia jaka była wysokość zmiennej stopy kredytowej obowiązującej w (...) S.A., jak również faktu, iż stopa tegoż kredytu odpowiadała klauzuli wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw do ustalenia, iż naliczone przez stronę powodową i poprzednio bank odsetki, które następnie zostały skapitalizowane w pozwie, zostały ustalone w wysokości prawidłowej, umówionej przez strony umowy kredytu nr (...). W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, dla pewności obrotu cywilnoprawnego i uchronienia pozwanego dłużnika przez zagrożeniem pogorszenia się jego sytuacji w związku z przelewem wierzytelności, wątpliwość tą powinno rozstrzygnąć się na korzyść dłużnika.

Podobnie również strona powodowa nie przedstawiła sposobu wyliczenia wysokości kosztów dochodzenia należności przez (...) S.A. w W. w dochodzonej pozwym kwocie tj. 209,15 zł. Jak wskazał sam powód w pozwie, przedmiotowa

kwota stanowić miała równowartość kosztów wysłanych wezwań i monitów określonych w umowie bądź w regulaminie. Stosowne postanowienia umowy i regulaminu nie zostały jednak załączone, co prowadziło do uznania przez Sąd za nieudowodnione fakt i zasadność poniesienia tychże kosztów.

Z uwagi na powyższe oddaleniu podlegało żądanie zasądzenia kwoty 6.427,42 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 15 grudnia 2011 r. oraz kwoty 5.900,72 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 16 grudnia 2011 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu oraz kwoty 209,15 zł tytułem kosztów dochodzenia należności poniesionych przez poprzedniego wierzyciela.

Uwzględniając powyższe rozważania co do kwot skapitalizowanych odsetek Sąd oddalił również żądanie strony powodowej zasądzenia od należności głównej umownych odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Niemniej jednak, stosownie do treści art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z tego względu Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego ustawowe odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia głównego, tj. od kwoty 17.394,26 zł zgodnie z żądaniem pozwu od daty wniesienia powództwa.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo rozdzielając je między stronami. Strona powodowa dochodziła w niniejszym postępowaniu łącznej kwoty 29.931,55 zł. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.394,26 zł, w pozostałym zaś zakresie oddalił powództwo. Powód wygrał więc postępowanie w 58% i w takiej części pozwany winien zwrócić mu poniesione koszty procesu. Strony poniosły w postępowaniu koszty w łącznej wysokości 2.832 zł na którą to kwotę składały się poniesione przez powoda koszty opłaty sądowej w wysokości 375 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa radcowskiego w wysokości 2.400 zł, a także poniesione przez pozwanego koszty postępowania zażaleniowego w wysokości 40 zł. Wobec faktu, iż strona powodowa winna ponieść koszty postępowania w kwocie 1.189,44 zł ($42\% \cdot 2.832$ zł), zaś poniosła w kwocie 2.792 zł, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kwotę 1.602,56 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 490 w brzmieniu na dzień wniesienia pozwu).

O kosztach postępowania tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa Sąd rozstrzygnął w oparciu o regulacje przewidziane w art. 113 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.). Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa kwotę 410,54 zł ($707,82$ zł*58%), zaś na podstawie art. 113 ust. 2 pkt 1) nakazał ściągnąć kwotę 297,28 zł z roszczenia zasądzonego na rzecz strony powodowej.